

„Legyen számotokra a Szentmise az élet!”

Augusztus 15-én ünnepeljük égi Édesanyánk legnagyobb ünnepét, a Boldogságos Szűz Mária mennybevételét. Ezért természetes és méltó, hogy a *Forrás* augusztusi száma egy Máriáról szóló írással kezdődjön. Ahogyan Szent Grignon Lajos mondta: „*De Maria numquam satis*” – „Máriából sosem elég.” Nem lehet róla eleget beszélni, írni, és soha nem lehet eléggé kérni a közbenjárását.

Szűz Mária kezdettől fogva aktívan részt vesz Isten üdvösségtörténetében. Ő mondott igent Isten akaratára, amikor Gábor arkangyal hírül adta neki, hogy ő lesz a Megváltó Édesanyja. Betlehemben világra hozta Isten Fiát. Ő indította el Jézus nyilvános működését, amikor a kánai menyegzőn jelezte Neki, hogy cselekedjen, s ezzel nyilvánosságra hozta isteni erejét. Isten Anyjaként ott állt Fia keresztye alatt, az Egyház Anyjaként pedig ott volt a felső teremben, együtt imádkozva az ősegyházzal a Szentlélek eljöveteléért. Mivel az üdvösségtörténet nem ért véget, hanem folytatódik a történelemben, Mária

ma is aktív szerepet játszik. Számos jelenésében újra és újra megismétli számunkra azt, amit a kánai menyegzőn mondott: „Tegyétek meg, amit csak mond nektek!” (Jn 2,5). E mondat mintegy összefoglalja Lourdes, Fatima, Medjugorje és sok más jelenés üzenetét. Amikor Medjugorjéről beszélek vagy írok, nem célom megelőlegezni vagy bírálni az Egyház hivatalos álláspontját – sem a múltban, sem a jelenben, sem a jövőben. Amikor az Egyház végső nyilatkozatot ad majd a medjugorjei eseményekről – ha egyáltalán ad –, azt tisztelettel el fogom fogadni. Nem minden jelenéssel kapcsolatban született végső egyházi döntés. Például a Csodásérem-jelenésről sem született ilyen, mégis jóváhagyást nyert az ájtatosság és megszületett egy hozzá kapcsolódó lelkiség.

Számomra a medjugorjei események meghatározóak voltak katolikus öntudatom kialakulásában, hozzájárultak papi hivatásom felismeréséhez, és fontos szerepet játszanak keresztény életemben. A medjugorjei események közvetlen tanúi a hat látnok, akik 1981-ben, a jelenések kezdetekor valamennyien kiskorúak voltak. Közülük a legfiatalabb Jakov Colo, aki ekkor mindössze kilencéves volt. A helyi plébános kezdetben nem hitt nekik. Amikor kikérdezte őket arról, mit is láttak pontosan, megkérdezte a kis Jakovot:

– „*Nos, most, hogy láttad a Szűzanyát, jól fogsz viselkedni?*”

A gyermek válasza olyan mélységet hordozott, amit inkább egy érett hitű felnőttől várnánk:

– „*Most, hogy láttam a Szűzanyát, már meg is tudok halni.*”

De mi volt az, ami ennyire mélyen megérintette a kis látnokot? Így emlékezik vissza: „*Amire a legjobban emlékszem – olyannyira, hogy a szívem legmélyére vésődött –, az az volt, amikor először térdeltem le a Boldogságos Szűzanya előtt, és a szemébe néztem. Abban a pillanatban úgy éreztem, hogy Szűz Mária az én Édesanyám... Ez volt a legszebb dolog számomra, mert abban a pillanatban átadtam magam neki, mint Édesanyámnak, és teljes szívemmel elfogadtam.*”

A látnokok számára világossá vált, hogy a Szűzanya azért jelenik meg és azért ad üzeneteket, hogy az emberek Istenhez térjenek – az Ő Fiához –, és ezt nagyon is kézzelfogható eszközökkel teszi: a szentségek által.

„*Drága gyermekeim! Arra hívlak benneteket, hogy a Szentmise számotokra élet legyen.*” (1988. április 3.)

Ahogy egykor a kánai menyegzőn, Mária ma is arra buzdít minket, hogy tegyünk meg mindent, amit Jézus mond. Ő az Eucharishtiában egészen odaadta magát nekünk, és ránk bízta: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.”

Biztosak lehetünk benne, hogy égi Édesanyánknak nagy örömet szerzünk, ha látja, hogy Jézushoz közeledünk a Szentmisében – nemcsak vasárnap és ünnepnapokon, hanem amikor csak lehet, akár hétköznapiakon is, tudatos belső elhatározásból is – mert ezt választom. Nemcsak a hagyomány szerint, hanem személyes találkozásként Krisztussal – mert Jézus számunkra az élet.

Vánkos Alexandru segédlelkész

A virágszentelés

(benedictio herbarum), *virágáldás* számos magyar, de főleg német vidéken élt. A szertartást nyilvánvalóan Mária halála, mennybevétele ihlette. Egyes kutatók az ünnep régebbi szentleckéjére (Sir 24,17-21) utalnak. Ehhez nyilván hozzájárult az ősegyházból származó hagyomány is: a mennybevételt követő 3. napon az apostolok nem találtak semmi testi maradványt a Boldogasszony sírjában, csak kendőket, friss virágokat és a jó illat áradását, a romolhatatlanság bizonyítékát.

A hagyomány már a középkori liturgiábanban virágzott. Nálunk sem volt ismeretlen, amint az 1496. évi esztergomi *Obsequiale* és a jelenlegi *Rituale Strigoniense* (1909) is tanúsítja. A szegedi tájon tridentinum előtti hagyományként napraforgó, ökörfarkkóró, de főleg comborka, más néven mentavirág, 16. századból származó szegedi följegyzés szerint *Boldogasszony mentája* szentelésére került sor. Együttes mai nevük *nagyboldogasszonyi fű*.

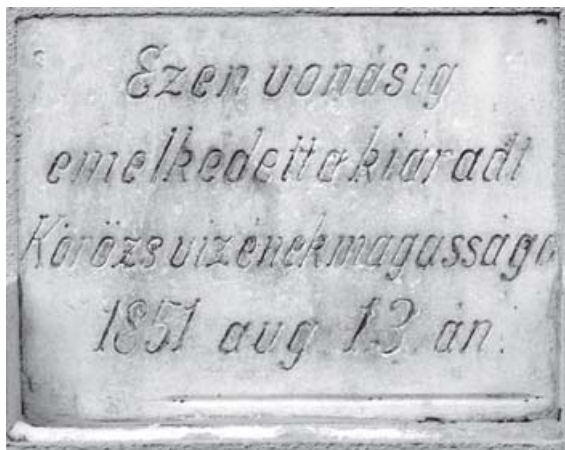
Leginkább halottak koporsójába teszik, hogy hitük szerint Máriához hasonlóan, ők is dicsőségre jussanak. Tápén az új ház fundamentumába is jut belőle. Tettek az új pár ágyába, a csecsemő bölcsőjébe is. Főzetét olykor hidegleléskor is itták. Olyan asszony is van a faluban, aki a szentelményt az ünnep után három nap, három éjjel a háztetőn tartja, hogy a napsütés meg a harmat is érje, mert így még fogatosabbnak véli. A szentelés ismeretes Klézse, Pusztina csángómagyar falvakban is. Gyöngyössolymos rózsafüzértársulati asszonyai az ünnepi litánia és a dicsőséges olvasó 5. titkának elvégzése után a Mária-szobor fejére apró virágokból font koszorút tesznek. Ez a *Mária koronázása*. (...)

Forrás: *Katolikus Lexikon*

„Mint láncztól szabadult vad Úgy rohant a víz alá”

A nagyvárad Szent Anna-templom bejárata mellett kis márványtábla arról tudósít, hogy:

Az árvízről, Lakos Lajos várad levéltáros a következőket írta 1904-ben: *„Ezen év aug. 13-án nagy csapás érte városunkat. A mondott napon ugyanis egy nyári záportól a Körös annyira megáradt, hogy Olasziban, a jelenlegi Ezredévi Emléktéren medréből kitört, s nem kevesebb, mint 555 házat döntött romhalmazzá. Ingóságokban és jószágokban a szenvedett kár 166,000 ezüst forintra becsültetett.*

A szerencsétlenség közvetlen okozója azon körülmény volt, hogy a fapiac a mai reáliskola (napjainkban a Gojdu Főgimnázium) helyén volt s az ott kikötve levő tutajokat a megdagadt Körös hullámai elszakították, s a Szt. László-téri hídnál feltorlaszolták s a víz medréből kicsapott. Az Orsolya-zárda fő-utcai temploma falán ma is látható a tábla, mely az akkori vízmagasságot jelzi...”

Az áradat tutajokat és fagerendákat sodort magával, a kispiactéri híd lábánál feltorlaszolódtak. A városra zúdult az áradat, majd a Szent László téri fahíd is összetört. Így teljesen megszűnt a városrészek közötti összeköttetés. 6475 ember úgyszólván mindenét elvesztette. A pusztulás méretét jobban érzékelhetjük, ha tudjuk, hogy abban az időben az egyesített Nagyvárad 2468 házában 19.800 fő lakott, tehát az árvíz a házállomány 22,5 százalékát és a lakosság 32,7 százalékát sújtotta. Arról is maradt feljegyzés, hogy a „*víz városunk több részét oly magasan borítá, hogy csakis csolnakon lehetett közlekedni*”. Az akkori polgármester, Csorba János „előnyös összeköttetései” révén rövidesen

több helyről is érkeztek segélyek. Maga a király, n. Ferenc József járt elől jó példával, aki 8000 forintot küldött az árvízkárosultak megsegítésére, a kormány pedig 5000 forintot. Segélyt nyújtott Szaniszló Ferenc római katolikus püspök, a káptalan és több magánszemély is, míg a város 30.000 forint kölcsönt vett fel, s azt a segélyre szorulóknak között osztották ki. Egy esztendővel később, 1852-ben a váradí Jogakadémia fiataljai, hogy segítsenek a bajba jutottakon, antológiát adtak ki *Vészoldal* címmel. A könyv eladásából befolyt összeggel kívánták támogatni a várost és polgárait. Seress János, egy fiatalon elhunyt joghallgató versében így örököztette meg a szomorú eseményt: „*Mint láncztól szabadult vad / Úgy rohant a víz alá, / Vészdalként a bullámbalmaz / Bősz moráját hallatá. // Mint gyászhangja az éjfélnak / Oly rémes volt éneke, / A zúgó habok felett ült / Az enyészet szelleme.*” Az árvizet követően Olaszinak a Körös közelében levő részét újjáépítették, többek között a mai Bémer teret is. Az elsodort kishíd helyén a Káptalan építtetett új hidat.

2008 júliusában, a templom renoválása alkalmából a táblát leszedték, majd egy kétnyelvű táblával helyettesítették. A műemlék épületen álló emléktábla a műemlék része, levétele nagy felháborodást váltott ki a lakosság körében. Ennek hatására rövidesen visszahelyezték.

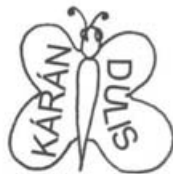
Források: Dukrét Géza: *Emlékművek, emléktáblák Bihar megyében*, Nagyvárad, 2012., *Bihari Napló*, 2000. okt. 11., *Magyar Lapok*, 1940. febr. 9.

Hurrá, itt a nyár!

Hogy telik a vakáció? Remélem, jól és azt is, hogy volt részed például az alábbiak valamelyikében.

Sikerült megfejtened a rajzokra írt szavakat?
Írd őket a vonalra!

Színezd ki a mellékelt rajzon mindazokat a tevékenységeket, melyeket már „kipipálhatsz” ezen a nyáron!

Külön dicséretet érdemelsz, ha sikerült vakációra küldened a telefonod és a számítógéped. 😊

Ne feledd: Isten háza mindig nyitva, Jézus szeretettel vár nyáron is! A „legnagyobb katedrális” pedig az Isten alkotta csodálatos természet, ahol hálát adhatsz a nyár élményeiért is!

**Sok szeretettel kívánok
további vidám vakációt
minden gyereknek, szülőnek,
nagyszülőnek és
pedagógusnak egyaránt!**

Tankó Veronika Zita

Képek forrása: Tankó Zita – Vinege Csilla: Fogalmazás munkafüzetek

A Szent László-templom felújítása

A torony köré felépült a fagerenda-állványzat, a beltérben folytatódik a mennyezet festése.

- A nyári időszakra kívánunk mindenkinek pihentető **vakációt és szabadságot**, Szent Kristóf, az utazók védőszentje kísérje uticéljukhoz és a hazavezető úton!
- Felhívjuk kedves híveink figyelmét a nyári időszakban szerveződő **táborokra, lelkigyakorlatokra, zárándoklatokra**:
 - augusztus 10.: Biharpüspöki búcsú,
 - augusztus 25-28.: hittanos tábor, székesegyház,
 - szeptember 8.: Máriaradna, zárándoklat,
 - szeptember 15.: Szentjobb, zárándoklat,
 - október 17.: Máriapócs, zárándoklat.
- **Utolsó útjára kísértük** július 2-án † Agod szül. Magyar Irén, 11-én † Hajdú szül. Krivács Magdolna Julianna, † Purda szül. Kővári Erzsébet, 18-án † Sarkadi szül. Cefan Rozália testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Augusztus 3. Évk. 18. vasárnap: Préd 1,2; 2,21-23 - Kol 3,1-5. 9-11
- Lk 12,13-21

Augusztus 10. Évk. 19. vasárnap: Bölcs 18,6-9 - Zsid 11,1-2. 8-19
- Lk 12,32-48

Augusztus 15. SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOG-ASSZONY): Jel 11,19a; 12,1-6a.10ab - 1Kor 15,20-27 - Lk 1,39-56

Augusztus 17. Évk. 20. vasárnap: Jer 38,4-6. 8-10 - Zsid 12,1-4 - Lk 12,49-53

Augusztus 20. SZENT ISTVÁN KIRÁLY, MAGYARORSZÁG FŐVÉDŐ-SZENTJE: Péld 4,10-15.18-27 - Ef 4,17-24 - Mt 7,24-29

Augusztus 24. Évk. 21. vasárnap: Iz 66,18-21 - Zsid 12,5-7. 11-13
- Lk 13,22-30

Augusztus 31. Évk. 22. vasárnap: Sir 3,19-21. 30-31 - Zsid 12,18-19. 22-24
- Lk 14,1. 7-14

A havilapot szerkeszti a Nagyváradi-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyváradi, Primáriai utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyváradi-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
Készült a nagyváradi Litera Print nyomdában.